

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 1^{ΗΣ} ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1982

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΠΕΡΙΚΛΗ ΘΕΟΧΑΡΗ

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΥ

‘Ο Ακαδημαϊκός κ. **Παν. Ι. Ζέπος**, παρουσιάσας τὴν κατωτέρω ἐργασίαν, εἶπε τὰ ἔξῆς :

”Εχω τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω τὸ βιβλίον τῶν Michael Ruetz καὶ Pavlos Tzermias «Land der Griechen», (ἐκδ. «Artemis», Ζυρίχη καὶ Μόναχον, 1981).

Τὸ βιβλίον, εἰς σχῆμα τέταρτον καὶ 204 σελίδας, περιέχει 124 φωτογραφίας καὶ τέσσαρα κεφάλαια κατατοπιστικὰ διὰ τὴν ίστορίαν καὶ τὴν σύγχρονον Ἑλλάδα. Αἱ φωτογραφίαι, ἐκ τῶν ὅποιων αἱ περισσότεραι εἶναι ἔγχωμοι, εἶναι τοῦ M. Ruetz. Τὰ τέσσαρα κατατοπιστικὰ κεφάλαια, γραμμένα εἰς γερμανικὴν γλῶσσαν εἶναι τοῦ Παύλου Τζερμιᾶ. Καὶ ὁ τίτλος τοῦ βιβλίου, «Land der Griechen» ἔχει, φυσικά, τὴν ἀναφοράν του εἰς τὴν γνωστὴν ἔκφρασιν τοῦ Goethe.

Αἱ φωτογραφίαι τοῦ Ruetz εἶναι πραγματικὰ ἀριστονοργήματα. Ο Ruetz, ὁ ὅποιος ἔχει δώσει δείγματα τῆς ἔξαιρετικῆς του τεχνικῆς καὶ εἰς ἄλλα προηγούμενα εἰκονογραφημένα λειπόματα, εἶναι καθιερωμένος ἐρμηνευτὴς μὲ ποιητικὴν διάθεσιν κατὰ τὴν λῆψιν τῶν φωτογραφιῶν του. Εἶναι φωτογράφος - καλλιτέχνης, ὁ ὅποιος μὲ ἴδιαιτέραν εὐαισθησίαν κατώρθωσε ν' ἀποτυπώσῃ τὸ πολυτραγούδισμένον ἑλληνικὸν φῶς, τὸ «ἀρκαδικὸν φῶς» ὃπως προσφυῶς ἀπεκλήθη ἀπὸ νεώτερον γερμανὸν συγγραφέα, αὐτὸ τὸ φῶς ποὺ ἐναλλάσσεται κάθε χρόνον ἀπὸ τὴν περίοδον τοῦ χειμῶνος πρὸς τὴν ἄνοιξιν, τὸ θέρος καὶ τὸ φθινόπωρον καὶ ποὺ χαρίζει τόσον εἰς τὸν ἔλληνα ὅσον καὶ εἰς τὸν ξένον τὴν ἴδιότυπον ἐντύπωσιν τῆς πραγματικῆς Ἑλλάδος. Ο ἴδιος ὁ Ruetz χαρακτηρίζει τὰς φωτογραφίας του ὡς φωτογραφίας ποὺ διηγοῦνται καὶ ποὺ διμιοῦν. Πολὺ σωστὰ σημειώνει, διτὶ οἵ

ελληνες δὲν εἶναι μόνον αὐτὸ ποὺ συνήθως προσφέρουν οἱ ἔμποροι εἰς τὸν τουρίσταν, δηλαδὴ δὲν εἶναι μόνον χορευταὶ εἰς τὸ «συρτάκι» ἢ ἔξωτικαι μορφαὶ τοῦ τύπου Ζορμπᾶ. Εἶναι οἱ ελληνες κατὰ τὸ Ruetz, φυσιολογικοὶ ἀνθρώποι, ποὺ ζοῦν μέσα εἰς τὸ ἐλληνικὸν φῶς, ἔτσι ὅπως αὐτὸ τοὺς προσφέρει τὰς εἰκόνας τῶν ἀρχαίων μνημείων ἢ ἐργασίων, ἀλλὰ καὶ τῆς συγχρόνου ζωῆς, εἰς τὴν ἐκκλησίαν των, εἰς τὴν ἐργασίαν των καὶ εἰς τὸ καφενεῖον. Ἔτσι, αἱ φωτογραφίαι τοῦ Ruetz ἀγκαλιάζουν δόλοκληρον τὸν χῶρον τῆς Ἑλλάδος, τὸν ἴστορικὸν καὶ τὸν σύγχρονον. Καὶ κατὰ τὸν φωτογραφικὸν των τρόπον, ἀποδίδουν τὴν συνέχειαν τοῦ ἐλληνικοῦ πολιτισμοῦ, ἐμμέσως καὶ τὴν ἀδιαφιλονείκητον ἐνότητά του.

Ἡ συνέχεια καὶ ἡ ἐνότης αὐτὴ τοῦ ἐλληνικοῦ μας πολιτισμοῦ διατρέχει ὡς κεντρικὴ ἰδέα καὶ τὰ τέσσαρα κατατοπιστικὰ κεφάλαια τοῦ Παύλου Τζερμιᾶ, ποὺ συνοδεύουν τὴν παράθεσιν τῶν ὠραίων φωτογραφιῶν. Ὁ Παῦλος Τζερμιᾶς εἶναι γνωστὸς ἐλλην στοχαστής, ἐγκατεστημένος εἰς τὴν Ζυρίχην. Εἶναι ἐπιτυχημένος δημοσιογράφος, εἶναι δικηγόρος καὶ συγγραφεὺς πολλῶν βιβλίων, μεταξὺ τῶν ὅποίων καὶ μιᾶς ἐλληνικῆς γραμματικῆς, γραμμένης διὰ γερμανοφώνους. Διδάσκει ἴστορίαν καὶ λογοτεχνίαν, βυζαντινὴν καὶ νεοελληνικήν, εἰς τὸ ἐλβετικὸν πανεπιστήμιον τοῦ Fribourg. Ὅπηρξε δ' εἰς τὴν χώραν μας καὶ ὁ πρῶτος διευθυντὴς καὶ ἐμψυχωτὴς τοῦ Εὑρωπαϊκοῦ Πολιτιστικοῦ Κέντρου τῶν Δελφῶν.

Ο Τζερμιᾶς προολογίζει τὸ βιβλίον, εἰς τὸ ὅποιον δημοσιεύει τὰ τέσσαρα κατατοπιστικά του κεφάλαια.

Εἰς τὸν πρόλογόν του τονίζει τὴν ἴδιοτυπίαν τοῦ συγχρόνου ἐλληνος, ὁ ὅποιος βαρύνεται μὲν μὲ τὸ ἔνδοξον ἴστορικὸν του παρελθόντος, ἀλλ' ὁ ὅποιος ἔχει καὶ τὴν σύγχρονον ζωήν του. Ὁ σύγχρονος ἐλλην, μὲ δλα τὰ προτερήματα καὶ ἐλαττώματα τῶν προγόνων του, δικαίως πιστεύει, ὅτι ἔχει καὶ τὴν ἴδικήν του σημερινὴν ζωτανὴν ὑπαρξίαν. Ἔστω καὶ ἀν κάποτε ἐπικρίνεται, ἀκόμη καὶ ἀπὸ ἐλληνας, ἡ προγονοπληξία, ὅμως εἶναι ἀναντίρρητος ἡ συνέχεια καὶ ἡ ἐνότης τοῦ ἐλληνικοῦ πολιτισμοῦ, τόσον εἰς τὴν ἴστορίαν ὃσον καὶ εἰς τὴν σύγχρονον πραγματικότητα. Ἡ συνέχεια καὶ ἐνότης, ποὺ ἐκδηλώνονται πρώτιστα μὲν εἰς τὴν ἐπιβίωσιν τῆς γλώσσης, ἀλλὰ καὶ εἰς κάθε ἀλλην ἐκφρασιν καὶ εἰς τὸ ὄλον ἥθος τοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ συνέχεια καὶ ἐνότης, ποὺ συνοδεύει τὴν ὅλην νοοτροπίαν καὶ τοῦ νεωτέρου καὶ τοῦ συγχρόνου ἐλληνισμοῦ.

Τὰ τέσσαρα κεφάλαια ποὺ δημοσιεύει ὁ Τζερμιᾶς ἔχουν κατὰ σειρὰν ὡς τίτλους: Ἡ Ἀρχαιότης, ἡ Θάλασσα, ἡ Γῆ καὶ τὸ Παρόν. Δὲν ἡμπορῶ, βέβαια, ν' ἀναλύσω λεπτομερῶς τὸ πλούσιον περιεχόμενον τοῦ καθενὸς ἀπὸ τὰ τέσσαρα αὐτὰ κεφάλαια. Ὅμως, ἡμπορῶ νὰ ὑπογραμμίσω, ὅτι καὶ ἀπὸ μόνους τοὺς τίτλους των, τὰ κεφάλαια αὐτὰ ἐκφράζουν τὴν ἰδέαν τῆς ἐνότητος καὶ συνεχείας

ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα ἕως σήμερον, μὲ συνεκτικὸν δεσμὸν ἀκατανίκητον τὴν Θάλασσαν καὶ τὴν Γῆν, ὅπου ἐπὶ χιλιετίας ἐπαίχθη ἡ τύχη τοῦ γένους τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ Ἀρχαιότης ἡ δοπία ἡρευνήθη καὶ ἐρευνᾶται μὲ ἔντονον οὐμανιστικὴν διάθεσιν, δ φωτισμένος Ἑλληνικὸς Μεσαίων, ἡ Ἑλληνικὴ Ἀναγέννησις καὶ ὁ Νεώτερος Ἑλληνικὸς Πολιτισμός, δένονται ἀριστοτεχνικὰ εἰς τὰ κεφάλαια αὐτά, μὲ τὴν ἀνάλυσιν ποὺ ἐπιχειρεῖται εἰς τὰ κεφάλαια Θάλασσα καὶ Γῆ. Θαυμάζει ὁ ἀναγνώστης τὸ εὖδος τῶν γνώσεων τοῦ συγγραφέως, ἀλλὰ καὶ τὴν κριτικὴν του διάθεσιν καὶ τὴν ἐποικοδομητικὴν συναγωγὴν τῶν συμπερασμάτων του. Ὁ Παῦλος Τζερμαῖς ἐπέτυχεν εἰς τὰ κεφάλαια αὐτὰ νὰ δώσῃ μίαν ἴδιομορφον διάστασιν τῆς ἴστορίας καὶ τῆς συγχρόνου μορφῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ. Καὶ ἡ — ἔστω καὶ ἀπλῶς ἐνδεικτικῶς, εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου σημειουμένη —, βιβλιογραφία ἀποτελεῖ ἔναυσμα βοηθήματος διὰ τὸν ἀναγνώστην ποὺ θὰ ἥθελε νὰ ἐρευνήσῃ ἐγγύτερα καὶ βαθύτερα τὰ συναφῆ προβλήματα.

Τὸ ὠραῖον βιβλίον, εἰς πολυτελῆ ἔκδοσιν, εἶναι ἀληθινὸν ἀπόκτημα. Δὲν εἶναι συνηθισμένος φωτογραφικὸς ἢ τουριστικὸς ὀδηγός. Εἶναι ἐπιστημονικὴ καὶ φωτογραφικὴ θεώρησις τοῦ κόσμου τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι ἔργον ἀντικειμενικὸν καὶ λογοτεχνικὰ συνθετικόν. Εἶναι καὶ ἴστορικὸν καὶ κριτικὸν δοκίμιον, ἀλλὰ καὶ τραγούδι καὶ ὕμνος διὰ τὴν χώραν μας καὶ διὰ τὸν λαόν μας.